

Internasjonalen

2011.jan.14

Ukens utvalgte

.. er en naturlig oppfølging til forrige uke. Det er politisk tekst og selvsensur som stiller den i samme bås. Teksten er forøvrig interessant og relevant til nyårets oppgjør med det forrige århundredes dårlige sider,- de man bør bli av med.

Historisk sett er det en fransk sang, - de som periodevis har behov for å eksplodere i voldsorgier som revolusjoner og offentlig masse- guillotining. Teksten er en massiv selvforherligelse og xenofobisk forakt mot eget styre. I ren apokalyptisk stemning suggeres frem en masse-psykose om at; hvis vi bare smadrer alt, går det nok godt til sist, - det blir ihvertfall ikke nødvendig å smadre mer. Internasjonalen er ønskesangen for imperiers invasjons-drømmer.

Sangen ble adoptert som Russlands nasjonal-sang etter henrettelsen av tsar-familien. Offentlig tvangs-synging ga kollektiv følelse av legitimering. Det var den tid da Lenin ble, som et masseødelegglesesvåpen, smuglet inn i landet i en polstret togvogn. Han var tidligere utvist etter å ha splitte det social-demokratiske arbeider partiet, så det kolapset. Som Sosiopatiets grunnlegger nektet han demokrati og sto for folkemordet på 4 millioner medborgere. Det tilsvarer hele Norges befolkning.

Den russiske versjonen ble brukt som nasjonalsang i Sovjetunionen fram til 1944, da den ble avløst av 'Hymne til Sovjetunionen'. Man kunne simpelthen ikke lenger ha en nasjonal sang med teksten; "Vi knuges under stat og love, vi flås af skattens skarpe klo". Det ville jo være avslørende og selvdestruktivt for et totalitært statsregime.

LO er grunnlagt av den nettopp denne borgerkrigs-kultur. LO tilsvarer det sovjetiske tvangsarbeids-systemet 'Gulag' sitt koloniseringsprogram for såkalt 'Exile settlements' (ссылное поселение), - en type inter-Nasjonalkommunisme. Følgelig velger organisasjonen nå selvsensur på verset om statlig undertrykkelse. Man våger liksom ikke helt, som sitt patriarkiske imperie, å bli av med sangen, fordi forfedrene fundamenterte den så kraftig. Så blir kompromiet den kollektive feighet å sensurere seg selv, litt for litt, så ingen liksom merker at LO faktiske nå er mot sitt opphav.

Billy Bragg har popularisert sangen ved å omskrive det meste. Det er kapitalistiske profitt-potensialer som entertainer. I denne video bruker han lang tid på å sjarmere og myke opp publikum før en høyst sensurert og kortfattet versjon synges. Den er godt pakket inn og ikke til å gjenkjenne. Men det virker, - han blir berømt og tjener penger. Like fullt, sangen er en hyllest til menneskehetens værste regimer og massedrap. Derfor bør denne sangen forbli i forrige århundrede og ikke slepes inn i dette. Temlig motvillig trekkes her liket ut av skapet. Man skal jo heller ikke helt glemme.

Billy Bragg - The Internationale

<http://www.youtube.com/watch?v=UJfgsG9Wgas>

Dansk tekst til "Internationale"

[http://da.wikipedia.org/wiki/Internationale_\(sang\)](http://da.wikipedia.org/wiki/Internationale_(sang))